
Публикуван на: 05-12-2007

Източник: [Портал Европа](#)

Именно тези каси са източниците на вероятните подкупи, които концерните в металообработването са давали на синдикатите. Министерството на икономиката и финансите обяви, че е разполагало с информация по въпроса, съобщава „Дойче веле“.

От своя страна службата, ангажирана с противодействието на прането на пари Тракфин, която е подчинена на министерството, потвърди за наличието на контакти с банката БНП Париба през 2004-та година. Причината: законът против прането на пари разпорежда на банките да уведомят Тракфин, ако в някой от филиалите им бъдат изтеглени над 150 хиляди евро в брой.

През май 2004-та година шефът на работодателите в металопроизводството Дени Готие-Саванак изтегля над 300 хиляди евро от филиал на Париба. Банката се опитва още от 1998-ма година да получи обяснение от Готие-Саванак, тъй като той в продължение на години тегли големи суми, но - напразно. През 2000-ната година Готие-Саванак е изнесъл в куфар 700 хиляди евро в брой от банковия филиал, през следващата година - 900 хиляди, през 2002-ра - отново 700 хиляди, през 2003-та - 600 хиляди. Покрай разкриването на съмнителните парични трансфери той напуска поста си през ноемри, в продължение на два дни е в следствения арест. Процесът срещу него трябва да започне през декември - с обвиненията в измама.

Както установяват следователите - между 2000-ната и 2007-ма година от сметките на Съюза на металопроизводителите са били изтеглени общо 20 млн евро в брой. Без, обаче, да е известно, за кого са били предназначени парите. Поне с една част най-вероятно са били подкупени синдикалистите, за да сложат подписите си под тарифните договори и за избягването на трудови конфликти. Мнозина пенсионирани представители на работниците потвърждават съществуването на системата за подкупи, но изтъкват, че самите те не са взели нищо.

След като банката БНП Париба влиза в контакт със службата срещу прането на пари Тракфин, тя предава нататък след няколко дни, през юни 2004-та, сведенията, най-напред устно, в канцеларията на министъра на икономиката и финансите. Тогава постът се заема от Никола Саркози. Тракфин получава указанието да проучи случая по-внимателно. Но тъй като и това указание е било дадено устно, министерството на икономиката няма как да потвърди днес информацията. В крайна сметка през септември Тракфин предава подробен доклад в канцеларията на Саркози, но оттам така и не получава зелена светлина да представи случая на правосъдието. Вместо това не след дълго докладът е върнат с неподписана резолюция проблемът повече да не се разследва. А през ноември Саркози напуска министърския пост, тъй като е избран за партиен председател. Следващите двама финансови министри на свой ред не предприемат нищо по въпроса.

Едва след смяната на ръководителя на Тракфин, отминаването на президентските избори и назначаването на Кристин Лагард за нов министър на икономиката и на финансите, се стига до

НИКОЛА САРКОЗИ Е ПРИКРИВАЛ НАЛИЧИЕТО НА ЧЕРНИ КАСИ?

ново раздвижване на нещата. Обяснението на един от следователите е в "англосаксонската култура" и практическата насоченост на министърката, работила над 20 години като адвокат в Съединените щати. През септември, със съгласието на Елисейския дворец, тя разрешава случая да бъде предаден на правосъдието. Все пак министерството отправя молбата всичко да се прави при пълна дискретност. Тъй като вероятно се допуска, че може да бъде засегнато и името на Саркози.